

sobota, 29.08.2026

"MŁODY CZŁOWIEK ZASŁUGUJE NA WIĘCEJ", OŚWIADCZENIE PREZYDIUM KEP.

OŚWIADCZENIE

PREZYDIUM KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

„MŁODY CZŁOWIEK ZASŁUGUJE NA WIĘCEJ”

Wychowanie młodego pokolenia nie jest zadaniem jednej instytucji. Rodzina, szkoła, wspólnoty religijne, organizacje społeczne i państwo współtworzą przestrzeń rozwoju młodego człowieka. Potrzeba współpracy opartej na wzajemnym szacunku i uznaniu kompetencji każdego z uczestników procesu wychowawczego. Widzimy, jak bardzo dziś dzieci i młodzież potrzebują autentycznego wsparcia, pewnych drogowskazów i środowisk, w których mogą wzrastać w poczuciu bezpieczeństwa i godności. U progu nowego roku szkolnego i w obliczu poważnych wyzwań stojących przed wychowaniem, Prezydium Konferencji Episkopatu Polski czuje się zobowiązane zabrać głos w duchu pasterskiej troski o młode pokolenia w naszej Ojczyźnie.

1. Kościół w służbie integralnego rozwoju człowieka.

Kościół od wieków towarzyszy człowiekowi w jego drodze do dojrzałości, nie jako instytucja roszcząca sobie prawa do monopolu wychowawczego, lecz jako wspólnota, która w Ewangelii odkrywa najpełniejszy obraz człowieka i dąży do jego realizacji. Wychowanie rozumiemy jako troskliwe towarzyszenie młodemu człowiekowi w odkrywaniu prawdy o sobie, Bogu i świecie. Nie chodzi tu wyłącznie o przekazywanie wiedzy czy kształtowanie umiejętności. Chodzi o formację całej osoby tak, by mogła kochać, żyć w prawdzie i wybierać dobro. Szczególnym wyzwaniem naszych czasów jest osłabienie więzi: rodzinnych, sąsiedzkich i rówieśniczych. Młodzi ludzie coraz częściej dorastają w świecie intensywnej komunikacji cyfrowej, lecz jednocześnie doświadczają osamotnienia. Potrzebują przestrzeni, w których będą wysłuchani, zauważeni i prowadzeni ku dojrzałości. Wobec tak poważnych wyzwań Kościół nie może pozostawać obojętny. Rozumiemy, że żadna instytucja nie zastąpi troskliwego rodzica ani mądrego wychowawcy, ale pragniemy być wsparciem w trudnym dziele wychowania.

2. Lekcje religii prawem uczniów i rodziców.

Pragniemy jasno powiedzieć, że lekcje religii nie są przywilejem Kościoła. Są konstytucyjnym prawem uczniów i rodziców, wynikającym z zasady wolności sumienia i wyznania oraz prawa rodziców do wychowywania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami. Lekcje religii pomagają kształtować sumienie, uczą odpowiedzialności, budują hierarchię wartości. Nie służą wyłącznie osobistej formacji wierzących. Pozwalają lepiej poznawać historię Polski i Europy, literaturę, sztukę, etykę społeczną i wiele innych obszarów kultury. Pomagają także lepiej rozumieć samego siebie, odnajdywać sens życia, pogłębiać rozumienie swojej wiary. Do szkolnej edukacji wnoszą coś niepowtarzalnego: odpowiedź na najgłębsze pytania o sens, wartość i cel ludzkiego życia. Dla wielu uczniów, szczególnie w chwilach kryzysu, to właśnie treści wyniesione z lekcji religii okazują się drogowskazem, który nie pozwala się zagubić. W tym kontekście, z niepokojem płynącym z troski o młode pokolenia, obserwujemy działania Ministerstwa Edukacji Narodowej. Nakaz umieszczania lekcji religii przed lub po innych zajęciach szkolnych, redukcja wymiaru nauczania do jednej godziny tygodniowo, możliwość łączenia klas oraz

3. Konieczność formacji aksjologicznej.

Zdecydowanie popieramy obywatelski projekt ustawy dążący do zagwarantowania każdemu uczniowi zajęć szkolnych kształtujących aksjologiczny fundament życia w ramach lekcji religii lub etyki. Młody człowiek potrzebuje przestrzeni do rozmowy o odpowiedzialności, godności osoby, uczciwości, solidarności i sensie wspólnego życia. Formacja do wartości nie jest przeciwieństwem pluralizmu – przeciwnie, umożliwia prowadzenie dialogu z szacunkiem i budowanie wspólnoty mimo różnic. Z tych względów uczniowie powinni wybierać między lekcjami religii a etyki. To kwestia odpowiedzialności za przyszłość młodego pokolenia.

4. Edukacja zdrowotna z poszanowaniem rodziny i praw rodziców.

Kościół od początku istnienia troszczy się o rozwój człowieka w każdym jego wymiarze, dlatego doceniamy potrzebę edukacji zdrowotnej w szkole i dostrzegamy jej znaczenie dla profilaktyki chorób, zdrowia psychicznego oraz odpowiedzialnych postaw społecznych. Nasze obawy dotyczą jednak wizji człowieka, małżeństwa i rodziny, jaka wyłania się z założeń programowych oraz publikowanych podręczników. Dlatego z troską i niepokojem przyjmujemy decyzję Ministerstwa Edukacji Narodowej o obowiązkowym charakterze przedmiotu „Edukacja zdrowotna” od 1 września bieżącego roku. Zwracamy uwagę, że problemu nie rozwiązuje pozostawienie modułu dotyczącego seksualności jako nieobowiązkowego. Wychowanie tak wrażliwej sfery ludzkiego życia musi szanować prawo rodziców do decydowania o jego kształcie. Państwo powinno wspierać rodzinę w wychowaniu, a nie przejmować jej podstawowych funkcji. Seksualność powinna być przedstawiana w perspektywie relacji małżeńskich i rodzinnych, ponieważ w tym kontekście służy autentycznemu dobru człowieka. Niepokoi także brak jednoznacznego stanowiska, że małżeństwo to związek kobiety i mężczyzny. Prosimy zatem rodziców o nieustanne czuwanie nad edukacją własnych dzieci w tak ważnej i zarazem wrażliwej sferze życia. Zwracamy ponadto uwagę, że przy tworzeniu założeń programowych zabrakło szerokiego dialogu ze środowiskami odpowiedzialnymi za wychowanie. Postulaty i prośby Kościoła rzymskokatolickiego nie zostały uwzględnione. Uważamy, że tak ważny obszar edukacji wymaga szerokiego społecznego konsensusu, przejrzystości programowej oraz realnego udziału rodziców i środowisk wychowawczych. Apelujemy o merytoryczne konsultacje z rodzicami, środowiskami wychowawczymi i wspólnotami wyznaniowymi oraz wspólne wypracowanie treści programowych szanujących światopogląd wszystkich rodziców, dzieci i młodzieży.

5. Wdzięczność wobec rodziców, nauczycieli i wychowawców.

Chcemy skierować słowa szczególnej wdzięczności i serdecznej zachęty do wszystkich rodziców, nauczycieli i wychowawców, którzy każdego dnia podejmują trud wychowania opartego na wartościach. Wasz wysiłek ma ogromne znaczenie, a każda godzina poświęcona na rozmowę o tym, co naprawdę ważne, jest bezcennym darem złożonym w sercu młodego człowieka. Dziękujemy szczególnie Wam, Drodzy nauczyciele religii za wytrwałość i poświęcenie w obliczu piętrzących się trudności. Nic nie zastąpi waszej miłości, obecności i codziennego świadectwa.

Drodzy rodzice, prosimy, angażujcie się w życie szkolne, pytajcie o treści nauczania, korzystajcie ze swoich konstytucyjnych praw. Wasze zatroskanie o wychowanie jest niezbędne, a Kościół jest gotów zawsze was wspierać w konsultacjach, przygotowywaniu programów wspierających rodziny, rozwijaniu pomocy psychologicznej i tworzeniu przestrzeni dialogu między szkołą, rodzicami i wspólnotami religijnymi.

PARAFIA PW. ŚW. KRZYŻA I MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY
~~Wszystkim zaangażowanym w dzieło wychowania udzielamy na nowy rok szkolny pasterskiego błogosławieństwa, prosząc Boga o siłę,~~
UL. KRZYSKA 112, 33-103 TARNÓW
mądrość i wytrwałość w tej pięknej, odpowiedzialnej i wymagającej posłudze. Niechaj Maryja, Matka wszystkich wychowawców, otacza
Was Swoją macierzyńską opieką w służbie młodemu pokoleniu.

☒Tadeusz Wojda SAC

Arcybiskup Metropolita Gdański

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polsk

☒Marek Marczak

Sekretarz Generalny Konferencji Episkopatu Polski

☒Józef Kupny

Arcybiskup Metropolita Wrocławski

Zastępca Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski

Warszawa, 24 sierpnia 2026 r.